

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم وېر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن د هیم از آن به که کشور به دشمن د هیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: ش. حمید

سوم آگست 2013

شعر از "چاووش"

شعرهای مقاومت

از مجموعه "سرود ابدیت"

(اول)

نوید فتح

اهداء به (ج. چ.)

پرندۀ نگاه تو

به جنگلِ امیدِ بیقرار من

که زَمهریرِ سالیان دور

کرخت و سرد و برفپوش کرده بود

سرودِ زندگی سرود

پرندۀ نگاه تو

به جنگلِ امیدِ من

که شاخسارِ برفپوش آن

آیه های بی امید و پُر ملالِ هستی سپنج خود فسانه کرده بود

به نوشخندِ زندگی
به بسترِ زمینِ پاک و بارور
به ژرفنا
که ریشه های زنده نغمه امیدِ ماندگار را
شبانهِ های دیر پا ز یاد برده بود
سرودِ زندگی سرود

دریغ، ای خُجسته روزهای خوبِ رستخیز
که آن پرندۀ نهانیین آسمانگذار
به جاودان سفر، به شاخِ سدره بستِ آشیان
که آن پرندۀ در گذرگه زمان
صدای گامهای تان شنیده بود
به رشته های نازکِ بریشم خرد
نمود هستی ترا تنیده بود

الا، پرندۀ امیدِ دلنوازِ من
غرورِ با وقارِ پر فشانندت
به چشمِ خونفشانِ مردمانِ نشسته است
تو از اثیرها ببین
به سوگِ جانگدازت از گلوی دردها
چه گونه خون چکیده است
ببین، عزیزِ همدلمِ ببین!
که عمقِ زخمهای مردمت به دردِ پاکسوزِ تو
به استخوان رسیده است
و دستها و چشمها
در آسمانِ سبزِ یادها
نگاره اثیری ترا
به شاخِ سدره باز آفریده است

نگاه کن!

به ریشه های زنده در نهفتِ خاک
نسیم یادِ تو دمیده است
جوانه امید ببقرارِ من
به صورِ جانبخشِ تو
ز خاک سر کشیده است
کنون به نامِ نامی تو، ای شهیدِ پاکباز!
چراغِ قرمزی لاله های دشت
چو شبچراغِ جاده ها
در شبانه های عاشقانه ات دمیده است
صدای دلنشینِ تو
به گوشِ هموطن
پیامِ جاودانه سر دهد :
وفای با صفای عهد
به پایِ مادرِ وطن فدا شدن
چه با شکوه ست، الصلا!
و کوه های لاله پوشِ زخمپوش
با تو همصدا شوند :
صلا...لا...لا...لا...

چه باک اگر به دستِ هرزه مردِ قرن
به پاسِ حرمتِ وطن فدا شدی
ز ایلِ ناکسانِ بی وطن
جدا شدی
اگر که جغدِ لانه سکوت و مرگ
به تیغِ کینه ات گلو درید
و خونت از گلو فواره زد
به یک خروشِ دردناکِ خشم

یک آسمان ستاره و صدا شدي

پرندۀ نگاهِ من

به جنگلِ اميدِ سبزِ ديدهگانِ تو

بيسته آسيان

وز آن بلند آسمان

پيامِ همصدايِ تو

برايِ تو

نوید فتح ميدهد!!!

نوید فتح ميدهد!!!
